

Erőszak monopólium

2011 május 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az állam erőszak-monopóliuma megbonthatatlan – állapította meg László Lázár még 2009. május 21-én, amikor az Országgyűlés honvédelmi és rendészeti bizottságának elnöke volt. Az állam olyan tartós uralmi képződmény, amelyet az államterület, a fennhatósága alá tartozó lakosság és az állami erőszak monopóliuma határoz meg.

Tehát az államiság egyik meghatározó ismérve az, hogy kizárólag övé a legitim erőszak monopóliuma. Bárki más csak annyiban rendelkezhet az erőszak eszközei felett, amennyiben erre az államtól felhatalmazást kap.

Max Weber úgy határozta meg az államot, hogy az egy adott területen a legitim fizikai erőszak monopóliumával bíró szervezet. Ha az állam mellett másvalaki is alkalmaz erőszakot legitimnek tényleg módon, akkor az valójában nem ismeri el az állam vezetőit, az állam területi fennhatóságát és törvényeit. A legitimitás éppen azt jelenti, hogy az államot valamilyen igazoló elv mentén minden területén élő állampolgár elismeri. Ha ez nincs így, akkor megindul a rivalizálás az uralomért, illetve az állam részéről a legitimitásért. Az állam vezetése azonban törvényesen alkalmazhat erőszakot, ha ellenszegülnek a döntéseinek. Ezért van az, hogy az államot területisége, jogrendszere, vezetést ellátó intézményei és a legitim kényszer lehetőség határozza meg. Mindezt azért bocsátottuk el, mert az alaptörvény elfogadásának időszaka alkalmat nyújt arra, hogy a magyar állam erőszak-monopóliumának a megbonthatatlanságát végre helyreállítsuk.

A magyar állam erőszak-monopóliumát legnagyobb mértékben sérti, hogy magáncégek (köztük külföldi tulajdonú vállalatok) alkalmazásában több mint százezer fegyveres megszerezte magának az állami erőszak-monopólium jelentős részét. Lehetőséget kaptak arra is, hogy biztonsági céggént magánnyomozói és információgyűjtési tevékenységet folytassanak. Ily módon fontos közérdekű információknak is a birtokosaivá váltak. Az információ birtoklása hatalmat jelent, amellyel egy magáncég viszonylag könnyen visszaélhet. Semmi nem indokolja, hogy a magyar állam erőszak-monopóliumát magáncégeknek véglegesen kiszervezzék, mert ez súlyosan sérti az ország érdekeit. Lehet-e olyan megoldást találni, hogy érvényesülhessen az állam erőszak-monopóliuma, és mégis biztosítható a magánvagyon és a magánintézmények védelme? A Magyar Vállalkozói Kamara vagyónvédelmi tagozatának jogutódjaként működő Magyar Biztonságvédelmi Egyesületet állami hatósággá kellene átalakítani. A közhatalom felügyelete alá kell helyezni a személyvédelmi, vagyónvédelmi és magánnyomozói tevékenységet. Enélkül nem érvényesíthető az állam erőszak-monopóliumának megbonthatatlansága, amiért Lázár János is síkraszállt.

Nyilvánvaló, hogy ha a nemzeti vagyon, amely közhatalom volt, átalakul magánvagyonná, akkor annak védelméért az új magántulajdonos köteles gondoskodni. Az érdekvédelméről van szó, tehát ennek a költségeit neki kell viselnie. A költség viselésének azonban nem az az alkotmányosan elfogadható módja, hogy ezt a fontos közhatalomot kiszervezzék, hanem nem ellenőrizhető, profitorientált magáncégek számára. Ez a gyakorlat súlyosan

sérti a közérdeket. A helyes megoldás az, ha az állam valóban érvényesíti erőszak-monopóliumának megbonthatatlanságát, és megfelelő díjazásért bémunkában látja el a tulajdonosoknak magánvagyonuk őrzését. Ez kettős előnyvel is járna. Egyrészt az állam nem szegné meg a saját maga által is hirdetett erőszak-monopóliumot, mert a több mint százezer – nagyrészt fegyverrel is rendelkező – kiképzett őrző-védő visszakerülne állami alkalmazásba, másrészt a magántulajdonosok számára végzett őrzési és egyéb biztonsági bémunka jelentős bevételekhez juttatná az államot.

További előnye a megoldásnak, hogy valamennyi fegyveres testület megfelelő szervezeti keretek között többletmunkához és többletjövedelemhez juthatna. Meg lehetne tartani a fegyveres testületek dolgozóinak eddig járó nyugdíjkezelését úgy, hogy nyugdíjkorhatáruk elérése után már a többletjövedelmet biztosító – de szigorúan állami keretek között működő – állami biztonsági cégeknél dolgozhatnának. Magyarországon az őrző-védő szolgáltatást nyújtó magáncégek jövedelmező vállalkozások, tulajdonosai szép haszonhoz jutnak. Ha az állam látja el bémunkában a magántulajdonosok számára magánvagyonuk őrzését, ez a jövedelem az állam bevételeit gyarapítaná, amiből már fedezni lehet az állami fegyveres testületek jogos pénzügyi igényeit.

Politikai előnye is lenne ennek a megoldásnak, mert véget vetne annak a kártékony kettős mércének, amelyet maga az állam is alkalmaz saját megbonthatatlan erőszak-monopóliuma vonatkozásában. Alaptalanul – téves bírői megítélésre támaszkodva – félkatonainak minősít olyan fegyvertelen és közrendet szolgáló civil szervezeteket, amelyek állampolgári kezdeményezésre a gyülekezési és szervezkedési szabadság alapján jöttek létre, és anyagi érdekeltség nélkül törekednek a közjó, a közérdek, a közbiztonság érvényesítésére. Ezzel szemben ugyanez az állam szemforgató módon nem tekinti az állam erőszak-monopóliuma gyakorlati feladásának – durva megszegésének – azt, hogy profitorientált (gyakran külföldi tulajdonban lévő) magáncégek vegyék át több mint százezer – nagyrészt fegyverrel is rendelkező – kiképzett zsoldos foglalkoztatását egy olyan országban, ahol a hivatalos állami hadsereg létszáma alig haladja meg a húszezer főt.

Drábik János, magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
